

kopie

P. Mln, M. Bucior

19.02.10

E. Sulewska

ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

ROK ZAŁOŻENIA 1905

ZARZĄD GŁÓWNY

00-398 Warszawa, ul. Smulikowskiego 6/8
tel. (0-22) 318 91 00, 318 92 17, fax (0-22) 318 92 19
www.znp.edu.pl e-mail: znp@znp.edu.pl

ZPE/022/5/BM/10

26.02.2010
DSR

2010-02-16
Marek Bucior

SEKRETARIAT
PODSIEKRETARZYSTWA
25-02-2010
Liczba dz. ... 162 (2 egzemplary)

Pani
Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej
Warszawa

Wzrost Pani Minister

Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego przekazuje poniżej swoją opinię do projektu ustawy z dnia..... o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej.

Na wstępie należy zauważyć, że zaproponowane rozwiązania dotyczące opieki nad dzieckiem i jego rodziną są rozsądne i zgodne z założeniami współczesnej myśli pedagogicznej. Położony został nacisk na pomoc i wsparcie przede wszystkim rodziny dziecka, a głównym celem działań instytucji i osób wymienionych w ustawie jest jego powrót do rodziny biologicznej oraz rozwój rodzinnych form opieki zastępczej. Zwrócono uwagę na preselekcję osób, którym powierzane będą dzieci (zakaz zatrudniania osób nieposiadających pełni praw rodzicielskich, niewywiązujących się z obowiązku alimentacyjnego lub które popełniły przestępstwo), zadbano także o zabezpieczenie finansowe i socjalne (w tym urlopy i uprawnienia emerytalne) osób pełniących funkcje rodzin zastępczych lub kierujących rodzinnym domem dziecka, choć oczywiście można dyskutować o ich wysokości. W porównaniu do przedstawionych w marcu 2008 r. Założeń do ustawy o systemie opieki zastępczej nad dzieckiem propozycje zawarte w powyższym projekcie ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej są zdecydowanie bardziej przemyślane i spójne.

Niestety, nie wszystkie rozwiązania możemy zaakceptować.

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
2010-02-19
1133

1. Podtrzymujemy naszą opinię z 2008 r., że aby praca asystenta rodzinnego mogła być efektywna, nie może on mieć pod opieką więcej

niż 10 rodzin. Uważamy, że tylko wtedy będzie on mógł na tyle głęboko rozpoznać sytuację rodziny, by rzetelnie jej pomóc. To przecież na asystencie będzie w największym stopniu spoczywała odpowiedzialność za przyszłe losy danej rodziny. Od jego merytorycznego przygotowania, zaangażowania i ilości czasu, który będzie mógł bezpośrednio przeznaczyć rodzinie będzie w największym stopniu zależał jej sukces w „osiągnięciu podstawowego poziomu stabilności życiowej” i utrzymanie (lub odzyskanie) możliwości wychowywania własnych dzieci. Jeżeli asystent będzie miał pod opieką 20 rodzin, a przecież na pewno tak będzie, bo już wiadomo, że asystentów będzie zbyt mało – w uzasadnieniu do ustawy mówi się o docelowo co najmniej 1 asystencie na gminę ok. roku 2020 (dokładnie 2.971 asystentów na ok. 2.500 gmin) – to trudno oczekiwać zauważalnej poprawy w sytuacji tych rodzin, a jednocześnie tym większe są szanse na frustrację i wypalenie zawodowe asystentów. Dlatego ponownie proponujemy, by asystent, podobnie jak koordynator, mógł mieć pod opieką nie więcej niż 10 rodzin.

2. Nie do przyjęcia są dla nas zapisy pozbawiające nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych prawa do utrzymania zatrudnienia na podstawie Karty Nauczyciela. Pragniemy przypomnieć, że ustawa z dnia 27 czerwca 2007 r. wprowadzająca do Karty Nauczyciela art. 1a, była wynikiem konsensusu zawartego z ówczesnym rządem, poprzedzonego wieloma rozmowami, debatami, a także protestami środowiska. Przesunięcie placówek opiekuńczo-wychowawczych z systemu oświaty do systemu pomocy społecznej spowodowało, że pracownicy ci utracili m.in. status pracowników szkół (placówek) specjalnych, a co za tym idzie uprawnień do wcześniejszych emerytur, nie są również objęci ustawą o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, ani ustawą o emeryturach pomostowych. Jedynym ustępstwem rządu na ich rzecz było właśnie utrzymanie prawa do zatrudnienia na podstawie Karty Nauczyciela do momentu zakończenia pracy w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Na mocy tego porozumienia, od roku 2004 nie zatrudnia się nowych pracowników pedagogicznych na podstawie Karty Nauczyciela. Z danych MPiPS wynika, że na koniec 2008 r. na tej podstawie zatrudnionych było 2.657 pracowników (na ogółem zatrudnionych 13.384). Nie jest to więc dominująca grupa pracownicza, a z roku na rok ta liczba się zmniejsza. Koszty ich zatrudnienia (bo zapewne to jest podstawą tej zmiany) nie stanowią ciężaru nie do udźwignięcia przez organy prowadzące. Prawdziwy problem, który należałoby rozwiązać w tej ustawie, to rotacja pracowników pedagogicznych – samorządowych, zatrudnionych na podstawie ustawy o pracownikach samorządowych. Do Zarządu Głównego ZNP wciąż napływają skargi, że dyrektorzy placówek opiekuńczo-wychowawczych stale zmuszają tych pracowników do pracy powyżej normy ustawowej bez dodatkowego wynagrodzenia. Od lat postulujemy określenie dla tej grupy pracowników wymiaru godzin pracy wykonywanej bezpośrednio z dzieckiem (tzw. pensum),

np. w wysokości 30 godzin tygodniowo, pozostały czas pracy przeznaczony byłby na inne czynności.

3. Całkowicie niezrozumiałe są dla nas zmiany dotyczące ośrodków adopcyjno-opiekuńczych. Zmiany związane z realizowanymi przez nie zadaniami (a właściwie ograniczanie ich – notabene słusznie – do czynności związanych z procesem przysposobiania dzieci) nie tłumaczą wcale potrzeby ich likwidacji. Wystarczającą formą byłoby, naszym zdaniem, przekształcenie albo zwykła zmiana nazwy (i ustawowo określona zmiana zadań). Jednak najbardziej bulwersującym jest pomysł wygaszania stosunków pracy z pracownikami tych ośrodków. Uważamy za skandal, że w taki sposób rząd zamierza pozbawić ich uprawnień przysługujących w przypadkach rozwiązania stosunków pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. Jest to nierówne traktowanie tych pracowników, przeciwko czemu stanowczo protestujemy.

Należy zwrócić uwagę na – naszym zdaniem – błąd redakcyjny w art. 44 ust. 1 pkt 2 lit. b i c – „karta szczepień” to rodzaj „dokumentacji o stanie zdrowia dziecka”, a nie „dokument szkolny”, zatem powinna być wymieniona w lit. b. Ponadto w tekście znajduje się wiele błędów tzw. literówek (np. powtarzający się w różnych miejscach „Kodek cywilny”, czy „piecza zstępca” w art. 52), ale też ortograficzne (np. w art. 180 pkt 5).

Do wiadomości:

Kol. Wiesława Taranowska
Wiceprzewodnicząca OPZZ
Warszawa

WICEPREZES
Zarządu Głównego ZNP
Krzysztof Baszczyński